

Вечерно врѣме, особно лѣтъ, въ този градъ духа единъ приятенъ, разхладителенъ вѣтръ. Той иде отъ Родопитѣ и му казватъ *вечерника*, защото редовно вѣе всѣка вечеръ отъ 6 часа до 8 часа сутринъта.

На югъ отъ града е прохода. Тукъ долината е врѣзана между високи скали и има много хубавъ изгледъ на вѣтрѣ къмъ планината. Високо на лѣвия брѣгъ е *градището*. То е староврѣмена *крѣпостъ*. Далечъ е отъ града на 2 километра. За тамъ се отива по една стрѣмна пѣтека. Градището се намира на една уединена скала, между пѣтьтъ и дълбока пропасть, въ дѣлото на която колкочи водата на рѣката. Очитъ на пѣтника не могатъ да се нагледатъ на околнитѣ скали. Срѣщу градището е дълбокъ долъ. На сѣверъ е града и широкото Пловдивско поле. А още по нататкъ се синѣе Стара Планина, съ високия Фердинандовъ върхъ и съ назѣбенитѣ височини надъ Карлово и Сопотъ.

Тази крѣпостъ се казва *царъ Асѣнова*. За да запази този проходъ, царъ Асѣнъ II е направилъ тукъ голѣма крѣпостъ, развалинитѣ на която стоятъ и до днесъ. На единъ голѣмъ камѣкъ, въ крѣпоста, има единъ надписъ, останалъ отъ негово врѣме. Този надписъ е издѣлбанъ въ камѣка съ славянски букви. Съдържанието на надписа е, че Асѣнъ II, царъ на българитѣ и гърцитѣ, въ 1231 год., е съзидалъ това градище. Гърцитѣ се помѣчили да изтриятъ този надписъ, но сега пакъ е възобновенъ.

Вѣтрѣ въ крѣпостъта е направена и една черква. Основитѣ ѝ сѣ положени върху една здрава скала. Тя и до сега се именува „*Св. Бо-*